

FRANKFORT, den 15. April.

Een brief uit Odessa, van den 25 Maart, meldt, dat, volgens berigten uit Konstantinopel van den 15, de erkenning der Zuid-Amerikaansche Staten grooten indruk op het Turksche ministerie gemaakt heeft. De Porte vreest, dat Engeland opzigtens de Grieken denzelfden maatregel zal nemen. De reis-effendi is, zegt men, bijzonder op lord *Strangford* gebeten. Ook van andere zijden schijnt de edele lord te worden ~~betogen~~. Het is niet naar de Konstantinopel zal terugkeeren. Het is een buitengewone beweging bij den divan.

In Moldavie en Wallachie worden steeds vele goederen van de inwoners geprest. Thans vordert de Porte weder 1,500,000 piasters voor den nieuwen veldtocht.

Uit Seres verneemt men, dat de dubbelzinnige pacha van Janina, *Omer-Vrions*, eindelijk met 8000 man bezit van zijn nieuw pachaliek Salonichi zou genomen hebben.

WEENEN, den 8. April.

De *Oostenrijksche Beobachter* deelt heden de volgende berigten mede: *Konstantinopel den 16. Maart.* De Porte heeft van den nieuwen *saraskier*, *Mehemed-Redschid*-pacha, berigten ontvangen, welke groot genoegen verspreid hebben. De *saraskier* was, zonder de geringste bindernis te ontmoeten, van Monaster over Mezzovo en Trikala naar Janina getrokken, van waar hij zich naar Arta wilde begeven, om den veldtocht tegen Arkarnanie te openen. De Albanezen hebben zich allen voor de Porte en bereid verklaard, zoo veel manschappen en paarden te leveren als zij zoude verlangen. Hier en elders zijn overdrevene berigten van de sterkte van het Albanesche leger in omloop. Deze berigten worden ook in de Grieksche dagbladen herhaald. Hoe ongegrond dezelve (in de bevestiging, die men er van geeft) dan ook zijn mogen, schijnen zij echter de Grieken geene geringe bekommerning te veroorzaken. Men begrijpt inderdaad niet, wanneer *Redschid*-pacha ook maar met 15 of 20,000 man in het westelijke Griekenland inrukt, hoe de kleine, bandelooze en met honger kampende hoop volka, die, zoo lang *Mantroy* daar tegenwoordig was, nog met moeite tijdegehouden werd, opstaat zal zijn, om deze landstreek te verdedigen en *Apataliko* en *Missolonghi* te behouden.

Het berigt van den val der vesting *Patras* is eenmaal valsch. Dadelijk bij de herinnerte Grieksche blokkade van de zeezijde, hebben verscheidene, bij *Prevesa* liggende Turksche schepen, door eenen sterken noordenwind begunstigd, die plaats met genoegzame levensmiddelen voorzien, en men hoopt, dat de ophanden zijnde of reeds aangevangene operaties van *Ibrahim*-pacha, het gevaar weder geheel van *Patras* zullen afwenden (*).

Het schijnt niet meer twijfelachtig, of *Ibrahim*-pacha is tusschen den 20 en 24 Februarij met 36 oorlogsvaartuigen en 4500 man landingstroepen van Suda in de rigting tegen Morea uitgelopen. Sints verscheiden maanden waren er geene Grieksche vaartuigen in die wateren gezien. Een officier, die zich een tijdlang bij *Ibrahim*-pacha heeft opgehouden, schrijft onder den 24. Februarij: » De troepen op Suda en op andere punten van het eiland *Candia*, leven in overvloed. Schepen van alle natien, houden daar opene markt. De transporten gaan ongehinderd naar Morea, de advies-schepen, als midden in vreedetijd, tusschen *Rhodus*, *Suda* en *Modon* her- en derwaarts. In het begin van Februarij waren twee oorlogsgoelieten en vier transportschepen met 300 man Egyptische troepen naar laatgenoemde plaats en vroeger reeds 26 transportschepen met 4000 man uitgelopen. Het eiland *Candia* is door 8000 *Armenen* bezet, die, zoo als het schijnt, aan geen verdere Egyptische expeditien zullen deelnemen.

PARYS, den 14. April.

De kamer der afgevaardigden beraadslaagt thans over het ontwerp van wet over de heiligsettenis. De heer *Royer-Collard*, die in de tegenwoordige sessie nog niet gesproken had, heeft thans het woord opgevat, om de wet te bestrijden, en hij heeft zulks gedaan op zijne gewone manier, dat is met eene kracht van welsprekendheid, welke algemeen treft. Hij toonde aan, dat de wet, door hare straffende hand ten behoeve van een leerstelsel uitstrekken, dit leerstelsel noodzakelijk voor waar, en alle andere voor valsch wil verklaren, de waarheid in het stuk van geloof tot haar gebied brengt, daarover nitspraak doet, en die nitspraak des wetts door doodstraffen wil bekrachtigen. Dit is, zeide hij, het beginsel, welke de wet uit de duisternis der mid-

deelenwen en uit de barbaarsche gedenkteekenen van de godsdienstvervolgingen te voorschijn roept; ongerijmd en goddeloos beginsel, die den godsdienst tot den rang der menschelijke instellingen vernedert; bloeddorstig beginsel, die de onwetenheid en de hartstogten wapent met het verschrikkelijke zwaard van het goddelijke gezag.

De menschelijke maatschappijen, zeide hij verder, verruizen, leven en sterven op de aarde. Daar wordt haar lot vervuld; daar eindigt hare onvolmaakte regtpleging, welke alleen op de behoeftigheid en het recht om zich te behouden gegrond is; maar zij omvatten den mensch niet geheel en al; nadat hij zich aan de maatschappij verbonden heeft, blijft hem zijn edelste deel over, dat groote vermogen waardoor hij zich tot God, tot een toekomstig leven, tot ongekende goederen eener onzichtbare wereld verheft; namelijk het godsdienstige geloof, grootheid van den mensch, hartelust der zwakheid en van het ongeluk, onschendbare toevlugt tegen de verdrukkingen hier beneden. Voor altijd aan de dingen dezer wereld gekluisterd, heeft de menschelijke wet geen deel aan het godsdienstige geloof; in hare tijdelijke haedanigheid, kent noch begrijpt zij hetzelve; buiten de belangen van dit leven, is alles bij haar onkunde en onmagt. Gelijk de godsdienst niet van deze wereld is, is de menschelijke wet niet van de onzichtbare wereld; beide deze werelden, die met elkander in aanraking zijn, mogen nimmer met elkander verward worden; het graf is hare grensscheiding.

Er zijn godsdiensten van staat, heerschende godsdiensten, uitsluitende godsdiensten; dit alles is de grove taal van de menschelijke staatkunde. Of gelooft men misschien, dat de staten een godsdienst hebben gelijk de menschen; dat zij eene ziel, een ander leven hebben, waar zij naar hunne werken zullen geoordeeld worden? Dat zou eene ongerijmdheid zijn; de geheele onsterfelijkheid van Rome en Athene berust in de geschiedenis. Zou men durven beweren, dat de staten het recht hebben, om tusschen de onderscheidene godsdiensten, die op aarde beleden worden, te beslissen welke de ware is? Dat zou eene godslastering zijn.

In de staats- heerschende, of uitsluitende godsdiensten, is het dus alleen om de min of meer gewettigde, min of meer bevoorregte eerediensten, en de min of meer staatkundige daarstelling van hunne bedienaren, nooit van de waarheid, welke dezen handel altijd ontwijkt. Wij weten, dat *Jesus Christus* niets aan de staats-orde der maatschappijen veranderd heeft, dat hij den overregeren der aarde niets onttrokken, en hun niets toegevoegd heeft, wij lezen in het Evangelie, dat hij ze geëerbiedigd heeft gelaten gelijk ze waren, wij zijn rijk niet was van deze wereld, wat ze zijn, zijn ze altijd geweest; wat ze voor *Jesus Christus* niet waren, zijn ze niet geworden. Indien dus heden de godsdiensten van staat noodzakelijk de waarheid zijn, zijn zij het altijd geweest; en *Claudius* door den Romeinschen senaat in den rang der goden geplaatst, is waarlijk God geweest. (Heftig gemor regts; storenis).

Mijne heeren, zeide daarop de heer *Royer-Collard* tot de stoorders, uw gemor schijnt te bewijzen, dat gij mij niet verstaat. Ik redeneer veronderstellender wijze; ik redeneer naar de veronderstelling van het ontwerp van wet.

Tusschen *Diocletiaan* en de Christenen, vervolgd hij, zou dan ongetwijfeld de dwaling aan de zijde der laatsten wezen, de waarheid aan zijde van *Diocletiaan*.

Na nog nader het ongepaste der wet, die de kwetsing der Goddelijke Majesteit wil straffen, en op het onteeren der gewijde hostien den dood stelt, aangetoond te hebben, eindigde de heer *Royer-Collard* aldus:

Een vlek der Samaritanen weigerde eens *Jesus* te ontvangen, *Maria bus* en *Joannes* zeiden daaron: Heere, wilt gij, dat wij zeggen, dat er voor van den Hemel nederdalt en hen verteere? Maar zich omkerende, bestrafte Hij hen, en zeide hun: » Gij weet niet van welken geest gij zijt; de Zoon des menschen is niet gekomen om de menschen te verderven; maar om hen te behouden.»

» Ziedaar, mijne heeren, de roeping der kerk; zij is door *Jesus Christus* daargesteld om de menschen te redden, en niet om hen door het vuur van den Hemel te verderven, en dit heldert Zijn stelsel van berouw, en bekeering nog nader op, geheel dienstig, niet om den mensch, maar om de zonde te vernietigen. Boven dit stelsel verheft zich en regert de leer van een ander leven, waar God zijne regtvaardigheid zal toonen, die hij hier verbergt en opschort. Die leer verzet zich volstrekt tegen alle doodstraffen om heilighenit, zoo als de wet die wil invoeren.

» Ik heb mij verplicht gevoeld, mij met alle mijne krachten te verzet tegen een theocratisch beginsel, dat de maatschappij en den godsdienst tevens bedreigt, te hatelijker, daar het niet meer, als een tijdelijk der barbaarsheid en onwetenheid, de oprechte woede is van een vulligen ijver, die deze toorts weder ontsteekt. Er zijn geene *Domytiscsen* meer, en wij zijn ook geene *Albigensen* meer. De theocratie van onzen tijd is minder godsdienstig dan staatkundig, zij is een deel van dat stelsel van algemeene terugwerking, dat ons vervoert; wat haar

(*) Te *Corfu* was: (volgens hangt van den 15. Maart) de tijding, dat de blokkade van *Patras* was opgeheven, algemeen verspreid. Men wilde zelfs weten, dat 16 (Turksche of Egyptische) vaartuigen voor de haven lagen. — De zaak moet zich binnen kort ontwikkelen.

(†) Hierdoor is waarschijnlijk het gerucht ontstaan, dat *Ibrahim*-pacha reeds in Januarij 3000 man bij *Modon* aan land gezet hebben.

aanbeveelt, is haar tegen-revolutionair aanzien. Ongetwijfeld, mijne heeren, is de revolutie goddeloos geweest, tot de dwespereij, tot de wreedheid toe; doch men zie toe, die misdaad vooral is haar ondergang geweest, en men kan der tegen-omwenteling voorspellen, dat eene wederverging van wreedheid, al is zij ook maar geschreven, tegen haar zal getuigen, en haar op hare beurt zal brandmerken.

In Amerika heeft een slag van Pharsalien of Actium plaats gehad. Een dier veldslagen, welke het lot van rijken beslissen, heeft een einde gemaakt aan den langen strijd, die het lot van dat gedeelte der wereld in het onzekere liet. Terwijl de ministerielen te Madrid en te Parijs zegepraalen van Spanje en de vernieling van Bolivar lieten uitbazuinen, vielen generaals, legers, vanen, met één woord, alles in handen van taatgemelden. Het is gedaan met de Spaansche heerschappij in Amerika. Dezelve heeft, ten ongelukke van dat land en zonder voordeel voor Spanje, drie honderd jaren geduurd. Eerst tegen de wet der natuur aan gevestigd, en daarna tegen de voorschriften der rede aan voortgezet, is zij door de kracht van beide bezweken. Wat blijft Spanje van zoo vele rijken en provinciën in Amerika over? Eene burgt, het kasteel van *St. Jan d'Ulloa*, in Mexico, en ook deze zal zij niet lang behouden.

Een groot man verrijst in die streken: Bolivar, sinds tien jaren, de ziel der Amerikaansche omwenteling, zoo in den raad, als in het veld, neemt de eerste plaats in; hij is jong, en met alle de kracht van dien leeftijd toegerust, hetgeen een noodzakelijk vereischte is bij de onderneming van een groot werk; in den hoogsten graad belangeloos, heeft hij zijne loopbaan geopend met zijnen rijkdom aan het vaderland ten offer te brengen; hij bezat eindelijk niet meer dan eene piaster; doch wat beteekent het geld voor een groot burger? Met onervaren krijghebden, heeft hij den strijd volgehouden tegen oude Spaansche soldaten en tegen *Morillo*, eenen der bekwaamste en dapperste veldheeren: hij heeft overwonnen. Columbia is van vijanden gezuiverd geworden; na de bevrijding heeft hij het bestuur geregeld; te verlicht, om niet te gevoelen, dat het geringste overblijfsel van Spaansche overheersching in Amerika den nieuwen Vrij-Staat zou kunnen in gevaar brengen, trok hij naar Peru, waar Spanje nog eenige bouwvallen van hare heerschappij in Amerika vasthield. Hieruit werden twee merkwaardige zaken blijkbaar: 1°. het vertrouwen in de stevigheid van zijn werk, door zich voor eenen langen tijd uit Columbia te verwijderen; hetzelfde is niet teleur gesteld; want, gedurende zijne afwezigheid, zijn er geene onlusten voorgevallen; 2°. zijn moed en zijne volharding, zop onontbeerlijk bij eene onderneming, om legercharen op eenen onmetelijken afstand te brengen, in weerwil van alle natuurlijke bezwaren, waarvan men zich in Europa geen denkbeeld kan vormen. Duidende, heeft Bolivar de Turken van Peru bereikt: binnen korten tijd, bragt hij het, door den generaal *San Martin*, begonnen werk ten einde. De Spaansche troepen hadden Lima en Callao verlaten, toen een afschuwelijk verraad, door eenen markies *de Torre Tagle* gesmeed, zijn werk den bodem insloeg. Gebruik makende van het vertrouwen, hetwelk hij door eenen oogenschijnlijken ijver had ingeboezemd; door Bolivar aan het hoofd van het Peruaansche gouvernement geplaatst, verleidt deze huichelaar de troepen, levert Callao over en noodsaakt Bolivar, om tot Truxillo terug te trekken. Daarop komen de vanen van Spanje, als in zegepraal, weder te voorschijn; doch spoedig zullen zij met eenen tweeden Fabius te doen hebben. Op zijden zorgvuldiglijk gekozenen post, veracht hij de uitdaging, de beschimping van den vijand, en overwint het ongeduld der zijnen; hij wacht tot dat alle zijne strijdkrachten verzameld zijn, en als de tijd gekomen is, gaat hij op zijne beurt op den vijand los, dringt hem terug, vervolgt hem, en brengt hem op het slagveld, waar hem zijne laatste middelen werden onthomen; daar treft hij hem doodlijk en verplettert hem donderslag alle ontwerpen van verovering, die Spanje nog konden vleien.

Deze wel berekende gebeurtenis moest den besten uitslag hebben. Bolivar had te regt ingezien, dat de gansche magt van Spanje in haar leger bestond, dat dit leger niet kon worden vervangen en men hetzelfde dus moest trachten te vernietigen. Hij heeft zulks gedaan, hij heeft hetzelfde vernietigd: Spanje heeft in Amerika geene legers meer en er bestaat geen Amerika meer voor Spanje. Alzoo besluit eene oordeelkundige berekening het lot van een rijk. De roem van Bolivar en van dezerle leger verdonkert gezins die der Spaansche aanvoerders en soldaten, zij hebben zich hunner vijanden waardig betoond: welke roem, welke moed, welke onderwerping aan plicht, moet deze menschen niet bezielden, die, op zoo groot eenen afstand, aan zich zelven overgelaten, van zoo vele dingen beroofd, bijna zonder hoop en zonder hulp op eenen goeden uitslag, geer oogenblik de vervulling hunner pligten verzuimen, waar zich de dierste opofferingen getroosten. Dit is groot en schoon; jammer maar, dat zij geene betere zaak dichtten.

Thans is de Amerikaansche oorlog ten einde. Indien men niet bevestigd geweest is tegen Amerika, toen het een nieuweling in krijg voeren was, hoe zal men het dan zijn tegen Amerika, thans sinds tien jaren in den oorlog gehard? Indien twintig en dertig duizend man hunnen tijd en hun leven verepild hebben tegen de eerste Amerikaansche legers, zouden er honderd duizend soldaten noodig zijn, om eenigen goeden uitslag tegen regelmatig legers te kunnen hopen; men zou dezen oorlog als geheel nieuw moeten beginnen, en men zou geen zins, zoo als bij de eerste reis, door het land geholpen worden. Porto-Cabello, Carthagena zijn door de onafhankelijken bezet; de toebereidsels voor eene groote expeditie nemen veel tijds weg en geven Amerika gelegenheid tot verdediging; het leger en de bevolking zouden

de kusten bezetter. Maar bovendien zijn daartoe geld, manschappen en schepen noodig, en Spanje heeft thans noch geld, noch manschappen, noch schepen. Amerika is dus voor haar verloren, de mogendheden, die haar beschermen, kunnen niets voor haar uitrichten. Engeland beschermt Amerika, en, wanneer het de zee betreft, zijn hare woorden gelijk aan de eeden der Goden, die bij de Siix zweren.

De slag in Peru voorgevallen, wordt dus in Europa gevoeld; hij waarschuwt, om jegens Amerika van gedrag te veranderen; ijdele verwachtingen te laten varen, en van vruchteloze aanvallen af te zien. Europa behoort te beseffen, dat het gedrag van Engeland jegens Amerika op wijsheid en noodzakelijkheid tevens gegrond is.

Met de bevestiging der Amerikaansche onafhankelijkheid vangt een nieuwe tijdkring voor de wereld aan. Men begrijpt, dat zulks sommigen smartelijk zal vallen; doch deze spijt verandert de zaken niet; men moet wel verdragen, hetgeen men niet kan beletten. Europa kan Amerika niet meer tot gehoorzaamheid brengen; laat het zich dus alleen beijveren, om Amerika's vriendschap en schatten deelachtig te worden. Dat Europa zich bij Amerika bemind make en Amerika zal hetzelfde rijk maken. Waartoe zou haat tegen Amerika dienstig zijn?

Groote gedenkteekenen en het graf van *Iturbide* zullen de Amerikaansche aanvoerders leeren, zich tegen de inblazingen der heerschzucht te verdedigen, en men moet niet gelooven, dat de zaden der deugd bij de menschheid zoo zeer verstikt zouden zijn, dat zij geen tweeden *Washington* zouden kunnen voortbrengen, of dat Zuid-Amerika zich niet zou kunnen verheffen tot de deugden, die Noord-Amerika dier schitteren. *Alles is in Amerika voltooid*. Deze spreuk behooren de staatslieden van alle landen aan het hoofd hunner vertogen te stellen.

Mengelwerk.

BEOORDEELING VAN NEDERLANDS STAATKUNDIGEN TOESTAND BUITENSLANDS.

In een zeer wel gedacht en welgeschreven boekje, genaamd: *Revue Politique de l'Europe en 1835*, en (hetgeen opmerkelijk is) te Parijs bij *Bossange* in Maart dezes jaars gedrukt, vindt men, ter zijde van volkomen juiste aanmerkingen over de Staatkunde van Oostenrijk, dat klassieke land van het *Despotismus*, en daarom de vriend van *Turkije*, en over *Pruisen*, door den Schrijver eene *Monarchie van Bajonetten* genoemd, waar nogtans het Volk ijverig eene Constitutie verlangt, — de volgende aanmerkingen over ons Vaderland:

» Voorbeelden ontbreken niet aan Volken, die Rechten willen erkennen en uitoefenen; *Pruisen* geeft aan *Nederland*, dien tweeden grond der *Vrijheid in Europa*; elke aanmerking heeft hare gevolgen. *Pruisen* verlangt om vrij te worden, kan niet dan toenemen, door het gezigt eener Natie, die zich beroemen kan, dat zij de *Rechten* van *Oranje* is vruchtbaar in edele en grootmoedige Vorsten: deszelfs bestuur is liberaal en zacht; men mag het geluk, van onder deszelfs opzigt te leven, benijden. Van alle Koninklijke huizen in *Europa* is het zonder twijfel datgeen, hetwelk de Volken het meeste bemint. Het is billijk die aanmerking te maken, en nuttig daarop te doen letten: geen thans levend Koning bezit zoo vele deugden, als de Koning die tegenwoordig over het *Nederlandsche Volk* regeert; niemand is meer gezind, om alle de Koninklijke pligten te vervullen, en geen Koning en geen mensch bewijst zoo vele liefde voor het Regt, en eerbied voor de wetten. Onder zulke Vorsten kan geen Republikeinsche geest in de landen ontfuiken."

» Ondertusschen, voegt de Schrijver er bij, maakt deze Koning, die zoo waardig is het te zijn, het geluk zijner Natie niet uit. Zij bezwijkt onder het gewigt der belastingen: 's Lands Koophandel wordt gedrukt door dien van *Engeland*, die er den zijnen gevestigd heeft: 's Lands wijze van bestuur is gebrekkig. Dit zijn geene onherstelbare en onoverkomelijke onheilen; maar zij zijn toch groot genoeg, om het hart van een geheel volk diep te grieven. Het is niet genoeg, vrij te zijn, dat geluk moet niet gekocht worden met opoffering van alle zijden; daar het is niet genoeg met gemak adem te halen, de lucht moet ook niet zoo duur gewogen en verkocht worden. Geen Koning mag onkundig zijn van de waarheid, dat, zoo er weinig gevaar zij eenige rangen van burgers te treffen, het zeer gevaarlijk is de geheele maatschappij te veel te bezwaren. Geen konner moet uit het oog verliezen, dat verpletterende belastingen middelrijk of onmiddelrijk aanleiding geven tot omwentelingen, en dat, wanneer zij er al het beginsel niet van zijn, zij er ten minste een voorwendsel toe leenen."

» Het zou den wijzen Koning der *Nederlanden* waardig zijn, aan zijne opvolgers het genoeg en den roem niet over te laten, van 's Lands wonden te heelen, en die treurige eenstemmigheid van klagen te doen ophouden, welke de rust eens zoo deugdzaam Konings meermalen storen moet."

» Indien dan evenwel niets aan het geluk van dit Rijk ontbreekt, zoo zal het altijd nog iets voor zijne waardigheid te wenschen overhouden. Te zwak voor de groote Mogendheden, tusschen welke het ingeklemd is, zal het genoodzaakt zijn, den invloed derzelven, het zij te land, of ter zee, te onderwinden."

Dus verze de ons onbekende Schrijver. Kunnen wij het eerst gedeelte der aangehaalde plaats raamschoots, en in zijnen geheelen omvang, toestemmen; men zal met ons erkennen, dat ook het tweede wel eenige waarheid bevat. De bescheiden, waarop het rust, schijnen wel uit den koker van eenen *Zuid-Nederlander* gevloeid: het doet ons niet verwonderen, wanneer hij onder die *ondragelijke belastingen* ook het indrdaad zeer gematigde Regt op het gemaal rekende, omdat het in *Belgie* nieuw is, enz. De vrees voor omwentelingen, uit hoofde dier belastingen, is herschenschimmig en ongerijmd bij eene Natie als de onze, zoo lang de Regering, gelijk het geval is, waarachtig 's Lands welzijn beoogt, en misschien alleen in de middelen dwaalt. Doch men heeft de Schrijver geens ongelijk, dat juist de *Emancipatie* het verlatte gedeelte van ons Staatsgebouw uitmaken. Ach! kwam men toch eens rondborstig tot de erkenning van dat levensbeginsel, hetwelk zoo lang *Hollands roem en rijkdom* heeft uitgemaakt, de meest mogelijke ontlasting van den *Koophandel*? Hoe is het mogelijk, hierin nog een

† † † **Mr. JACOB NYHOFF**, Notaris, te Arn-
hem, 49, daartoe door de Regibank van Eersten
Aanleg, te Arnhem, behoorlijk gecommiteerd, is van
meening, op Zaterdag den zestienden April 1825, des avonds ten
ure, in het Logement het Zwijnshoofd, te Arnhem, publiek
te veilen, en acht dagen daarna, zijnde Zaterdag den drie en twintig-
sten April 1825, ter zelve ure en plaatse, finaal aan den meest-
biedenden te verkoopen, om dadelijk te kunnen worden aanvaard:
Het voor Zomer- en Winter-verblijf geschikt **BUITENGOED**,
de **KLEINE SLUIS** genaamd, kennelijk, zeer aange-
naam gelegen, in het Kanton Elst, een half kwartieruurs van de
Stad Arnhem, aan de Grootte Passage van daar op Nijmegen, heb-
bende van alle zijden de fraaiste uitzigten, zoo op de Stad Arnhem en
nabij gelegene Bergen, als over de omliggende Weiden, en be-
staande dit **GOED** in **HEERENHUIZINGE**, voorzien
van drie Royale **BENEDEN-** en onderscheiden **BOVEN-**
KAMERS, **ZOLDERS**, **KELDER**; voorts **ACH-**
TERHUIS, ruime **SCHUUR** of **STALLING**,
MOES- en **BLOEMTUIN**, met exquisite **VRUCHT-**
BOOMEN beplant; twee **WEIDEN**, een voor en een
achter het Huis, de laatste gedeeltelijk uitmakende eene **BOOM-**
GAARD; **WANDELING** met opgaande **BOOMEN**
en **ELSENHOUT**; en, eindelijk, uit eene Rijke **VIS-**
SCHERY, loopende langs het Goed zelf, groot alles te zamen
ongeveer vier Bunders.

Ter bezigtiging addressere men zich dagelijks op het Goed zelve, ter-
wijl, nopens de Veilconditien, de noodige informatie te bekomen
sijn ten Kantore van welgemelden Notaris, in de Bakkerstraat, te
Arnhem.

† † **Mr. C. L. VITRINGA**, Notaris in het Kan-
ton Harderwijk, is van meening, om, op Zaterdag
den 30. April 1825, des namiddags ten vijf ure, in het
Logement het Wapen van Zutphen, te Harderwijk, publiek te veilen,
en op Zaterdag den zevenden Mei daaraansvolgende, ter zelfder
plaatse en ure, finaal te verkoopen:

Een **HUIS** en **ERVE**, voorzien van onderscheidene royale
KAMERS, ruime verwulde **KELDERS**, **KEUKEN**,
ZOLDER en verdere Gemakken, waarin vele jaren eene **SO-**
CIETEIT is gebonden, en hetwelk tot het houden van elke
andere affaire zeer geschikt is. Staande en gelegen in de Stad Har-
derwijk.

Dadelijk na den verkoop van het voormelde Perceel, zullen mede
verocht worden vijf Ankers ingelegde **ANSJOVIS** en een
zeer goed **BILJARD** met toebehooren.

† † **Op Maandagen, den 25. April en 9. Mei 1825, des**
† † nademiddags om 3 ure, zullen, te **Brummen**, in
† † het Logement het Kromhout, in het openbaar, bij
† † inzet, geveild en finaal verkocht worden:

1. Eene aanzienlijke voor weinige jaren, uit den ouden nieuw
herbouwde, en sedert onbegrijpelijk jaren, met het beste suc-
ces, voortdurende **PAPIERFABRYK**, de
genaamd, bestaande in eene, door het water ge-
dorende, twee **VIERBAKS-** en eene **WRYF-**
BAKS-PAPIERMOLEN, van de beste en groot-
ste soort, met deszells **KOPEREN PLATEN**,
geslagen **YZEREN PARSEN**, enz.; voorts annex
zeer logeabel **WOONHUIS**, voor Zomer- en Winter-
verblijf geschikt, afzonderlijk **WASCH-** en **BAK-**
HUIS, eene groote **BOUWSCHUUR** en vier
ruime **HANG-** of **DROOGSCHUREN**, groot-
ten **TUIN**, met allerlei soorten van **VRUCHT-**
BOOMEN, eene **BOUWMANS WONING**,
den **Rouwendaal** genaamd, met ongeveer 8 bunders **BOUW-**
LAND, 12 bunders **WEILAND**, 6 bunders
EIKEN AKKERMAALS BOSSCHEN
en 1/2 bunders **DENNENBOSCH**.
2. De **EIKEN AKKERMAALS BOSSCHEN**,
de **Rouwendaals Bosschen** genaamd, groot ongeveer 16 bunders.
3. Het **BOERENERVE** en **GOED**, de **Haar**
genaamd, bestaande in **BOUWMANS WONING**
met **ACHTERHUIS**, **HOF**, **SCHUUR** en
ruime **GETIMMER**, twee daarbij staande **HUIS-**
LANDEN, 25 bunders **WEILAND**, 6 bun-
ders **EIKEN AKKERMAALS BOSSCHEN**,
en 1/2 bunders **DENNENBOSCH**.
4. Eene **SMEEDERY**, de **Kelemdid** genaamd, met annex
SMIDS WONING en **TUIN**; voorts ongeveer
2 bunders **BOUWLAND**, 3 bunders **EIKEN**
AKKERMAALS BOSSCHEN, en 3 bunders
DENNENBOSCH.
5. Eene **WEIDE**, het **Biggenoor** genaamd, groot ongeveer
7 1/2 Nederlandsche roeden.

En zins met de bij ieder der voorschrevene perceelen behoortende
ADLEREN, aanzienlijk getal opgaande **EIKEN** en andere
BOOMEN, en verdere **HOUTGEWASSEN** te
zamen kunnen aan en bij elkander gelegen in de gemeente **Brum-**
men, **Buurtschappen**, **Tanden** en **Voorstonden**, 1/2 ure van de Stad
Zutphen, en een half uur van den Straatweg van **Zutphen** op
Arnhem.

Zallicke de eerste perceelen eerst in twee, daarna in drie blokken,
en eindelijk de perceelen ieder bijzonder worden geveild. **SOA**
Informatie kan te bekomen ten Kantore van Jonkheer **Mr. VAN**
LAMSWERDE, te **Zutphen**, en van den Notaris **DE**
KRUYFF, te **Brummen**, bij welken laatste de Veilcondi-
tien acht dagen voor de eerste veiling, voor een ieder ter lezing
aangeboden.

† † **UITDEHANDTEKOOP**, een extra
† † ligte, Moderne **KAPWAGEN**, voor een en
† † ook voor twee Paarden; met een lange Boom, Een-
span en Bok, plat neerslaande leeren Kap, geheel bekleed met Le-
ken, en op doorgaande Riemen; te bevragen bij den **Mr. Zadelma-**
ker, D. H. VAN DER POLL, in de Koningstraat,
te Arnhem.

† † De in de Arnhemse Contract van den 7. April II, No.
§ 42, geadmoneerde Verkoop van een **UTERWAARD**, ge-
† † legen onder **Malburgen**, bij de **Koppel**, tegen den 21
en 28. April aanstaande, ten huize van den Kastelein **R. MEEUW-**
SEN, aan de Rijnbrug te Arnhem, zal provisioneel, door sters-
geval, geen voortgang hebben.

† † Dingsdag den 26. April 1825, voormiddags ten tien
† † ure, zullen de Notarissen, **Mrs. J. BUSGERS**
† † en **G. VAN ECK**, ten huize van den Heer **DU-**
SAUTOY, in het Logement den **Adelaar** in de Rijnstraat, te
Arnhem, om contant geld verkoopen een nette en zindelijke **IN-**
BOEDEL, bestaande in **TAFELS**, **STOELEN**,
COMMODES, **SPIEGELS**, **KOPER-TIN-**
GLAS en **AARDEWERK**; **LEDIKANTEN** met
BEHANGSELS, **BEDDEN** en **Toebehooren**, **CA-**
TOENEN, en **WOLLEN DEKENS**, **BEDLAKENS**,
SLOPEN, **TAFELLAKENS** en **SERVEET-**
TEN, **SCHILDERYEN** van onderscheiden Meesters,
en voorts wat ten dage der Verkoop zal worden vorgebragt.

De goederen zijn te zien Maandag den 25. April, des morgens van
10 tot 1, en des namiddags van 3 tot 6 ure.

† † **A. PONCIA**, van Amsterdam, berigt door de-
† † zen, dat hij alhier is gearriveerd met een vast Assor-
† † timent **SPIEGELS** en **SCHILDERYEN**,
welke tegen Fabrieks-Prijzen zullen worden verkocht. — Is uitgekapt in
de Brabandsche Kroon, bij den Kastelein **ROBERT**, op de
Grote Markt, te Arnhem. Blijft niet langer dan tot den 26. dezer.

† † De Ondergeteekende, Logement- en Stalhouder te **Renkum**,
† † heeft de eer bij dezen aan het publiek te berigten, dat hij,
† † bij den aanleg van den Straatweg tusschen de steden **Utrecht**
en **Arnhem**, zijn van ouds bekend **LOGEMENT, DE VER-**
GULDE BOK, geheel nieuw heeft opgetimmerd en vergroot,
zijnde hetzelfde voorzien van vele, meest Gestukadoord en Behangen,
Beneden- en **Bovenkamers**, ruime **Zaal** om Partijen te houden, groote
Stalling voor Paarden en Bergplaats van Ruitzen. Het Gebouw staat geheel
op zich zelve aan het Westeinde van het Dorp **Renkum**, ten Noorden
met een ruim nitigt op eene Weide, waar achter de Buitengoederen
Kortenburg en **Gruntfort** gelegen zijn, hebbende in 't. verschieft het ge-
zigt op den **Wageningschen Berg**, terwijl ten Zuiden het gezigt zich
uistrekt over den **Noordberg**, onder **Dorenwerth**, over den **Rijn** en
een groot gedeelte der **Betuwe**, liggende tusschen de Buitenplaatsen
den Keijenberg, **Duinoog**, **Hunneshans**, **Dorenwerth**, **Oorsprong**
en **Wolfwezen**, een half uurtje van **Wageningen**, een uur van de
Grebbe, twee uur van **Arnhem** en twee en een half uur van **Kelp** en
Beekhuizen.

De gezonde ligging van het Huis wordt nog veraangenaamd door eene
loopende **Baek**, waardoor onderscheidene zoo **Papier-** als **Olie-Molens**
worden in werking gebragt.

Hieraan het goed geschikt door middel der Nieuwspapieren zijn her-
nieuwd en verbeterd te maken, zich vleijende, dat de goede be-
diening en allen in 't. verrijking en redelijke behandeling hem in het
vervolg zullen doen.

W. OEFENBERG,
PUBLIEK

De Heer **N. J. DE PLANQUE**, rinettist van den Koninkliken Schouwburg en de Kapel te Brussel, en
Mejufvrouw **GEORGE**, Zangeres en Fluitspeelster van Gronin-
ningen, zullen de eer hebben te geven, op heden den 19. April 1825:
Een **GROOT VOCAAL- en INSTRUMENTAAL-CONCERT**,
P R O G R A M M A.

- Eerste Afdeling.*
- 1°. **Simphonie.**
 - 2°. **Aria** uit de opera: **Titas** van **MOZART**, gezongen door
Mejufvrouw **GEORGE**, met accompagnement van **Obfikaal**,
Clarinel, door den Heer **DE PLANQUE VUR**.
 - 3°. **Concert** van **WILMS** voor de **Clarinet**, uitgevoerd door den
Heer **DE PLANQUE VUR**.
 - 4°. **Concert** voor de **Fluit** van **BEAUMONT**, uitgevoerd door
Mejufvrouw **GEORGE**.
 - 5°. **Ouverture.**
- Tweede Afdeling.*
- 6°. **Ouverture.**
 - 7°. **Fantasia** van **IWAN MULLER** voor de **Clarinet**, met ac-
compagnement van **Piano**, uitgevoerd door den Heer **DE**
PLANQUE VUR.
 - 8°. **Scene** en **Aria** uit: **het feest in het Eldorado**, gezongen door
Mejufvrouw **GEORGE**.
 - 9°. **Serenade** van **KUPFFER** voor de **Clarinet**, uitgevoerd door
den Heer **DE PLANQUE VUR**.
 - 10°. **Finale.**
- De aanvang is precies op 7. ure bepaald. De entree is voor een
Heer f 50, voor een Dame f 1. De entree-biljetten zijn aan het
Schouwburg te bekomen.

† † **H. C. A. ZELEMAN**, op den 27. Maart
† † aan den Heer **Burgemeester** van **Zutphen** op het
† † ter vertaling en omwerking in het Nederlandsche
† † taal: **Y. SCHNEIDERS**, **Griechisch-Deutsches**
† † **SCHNEIDERS**, **Handwörterbuch der Griechischen Sprache**
† † von **PASSOW**, **BRIEMER**, **Deutsches**
† † **Wörterbuch der Griechischen Sprache**, **deutscher**
† † **Wörterbuch der Griechischen Schulen**; **KRAFFT**,
† † **Deutsches Griechisch-Wörterbuch**; **KRAFFT**, **Handwörterbuch**
† † **Griechisch von Griechisch**; **ROST** und **W. S. F.**
† † **MANN**, **Ableitung zum Uebersetzen aus dem Griechischen in das**
† † **Griechische.**

De Tandmeester
LEHMAN JOSEPH SON
Zal, van den 24. tot den 30. April, te Arnhem, ten huize van
ROBERT, in de Brabandsche Kroon, voor alle gebroeders der
TANDEN te spreken of te ontbieden zijn.